

Domagoj Kostanjevac

SJEĆANJE NA DUBRAVKA ŠKILJANA

Dubravko Škiljan, poznati hrvatski jezikoslovac i klasični filolog, rodio se u Zagrebu 31. listopada 1949. godine. U Zagrebu je završio osnovnu školu i Klasičnu gimnaziju. Na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je 1972. godine opću lingvistiku te latinski i grčki jezik s književnostima (kao dva B-predmeta). Magistrirao je 1974. godine iz arheologije s temom *Grčki jezik spomenika kasnoantičke Salone*, a 1976. godine doktorirao je s temom *Lingvistika i dijalektika* iz opće lingvistike. Od 1972. g. radio je kao profesor latinskog i grčkog jezika u osnovnoj školi, od 1974. g. u Klasičnoj gimnaziji u Zagrebu, a od 1977. g. bio je stalno zaposlen, najprije kao asistent, a zatim kao docent (od 1977. godine), izvanredni profesor (od 1981. godine) i redoviti profesor (1986. g., ponovo izabran 1992. g.) na Odsjeku za opću lingvistiku Filozofskog fakulteta u Zagrebu. U tom je razdoblju bio šef Katedre za opću lingvistiku, a nakon osnivanja Katedre za primijenjenu lingvistiku i Katedre za semiologiju i njihov šef. U jednom je mandatu obavljao dužnosti prodekana za nastavu. Od 1996. g. do 2003. g. bio je redoviti profesor lingvistike i semiologije na *Institutum Studiorum Humanitatis*, Fakultetu za postdiplomske humanističke studije u Ljubljani, gdje je 1998. g. osnovao postdiplomski i doktorski studij *Lingvistika govora i teorija društvene komunikacije* i obavljao dužnost koordinatora studija. Nakon toga ponovno je bio redoviti profesor na Odsjeku za lingvistiku Filozofskog fakulteta u Zagrebu.

Dubravko Škiljan do svoje je smrti objavio oko 250 radova iz područja opće i teorijske lingvistike, povijesti lingvistike, semiologije, primijenjene lingvistike i klasične filologije (od toga 36 u obliku knjiga ili samostalnih monografija), sudjelovao je na većem broju znanstvenih i stručnih skupova u zemlji i inozemstvu te vodio nekoliko znanstvenih projekata u Hrvatskoj i Sloveniji. Osim redovite nastavne djelatnosti na dodiplomskim i poslijediplomskim studijima držao je predavanja i u Pragu (*CEU*), Parizu (*Sorbonne*), Trstu (*Scuola superiore per traduttori e interpreti*), Sarajevu, Novom Sadu. Bio je mentor većem broju doktoranata i magistranata u Zagrebu i u Ljubljani.

Njegova su poznata jezikoslovna djela: *Dinamika jezičnih struktura* (1976. g.), *Pogled u lingvistiku* (1980. g.), knjiga koja je doživjela više izdanja i koja i danas služi kao svojevrsni uvod u teoriju jezika ne samo studentima već i svima onima koje to područje zanima, *U pozadini znaka* (1985. g.), prva hrvatska knjiga o semiologiji, *Jezična politika* (1988. g.), *Kraj lingvistike* (1991. g.), *Javni jezik* (2000. g.), knjiga u kojoj D. Škiljan prikazuje i raščlanjuje osnovne pojmove iz lingvistike javne komunikacije, *Govor nacije. Jezik, nacija, Hrvati* (2002. g.), knjiga za koju Branko Kuna kaže da „odaje svu širinu autorova stvaralačkog vidokruga i zanosa, iscrpnost, strpljivost i metodičnost koji proistječu iz lingvističke i klasične naobrazbe, akademskog poznavanja arheologije, sociologije, semiologije te političke, opće i hrvatske povijesti“, *Mappa mundi* (2006. g.) za koju je osvojio nagradu *Kiklop* i njegova zadnja knjiga *Vježbe iz semantike ljubavi* (2007. g.), knjiga u čijem uvodu piše da u njoj čitatelji neće pronaći tajnu ljubavi. Osim jezikoslovnih djela poznati su i Škiljanovi prijevodi Aristofana, Herodota i Katula, a D. Škiljan bio je i suautor udžbenika latinskog jezika za klasične gimnazije *Orbis Romanus*.

Dubravko Škiljan izgubio je bitku s dugom i teškom bolešću 21. srpnja 2007. godine. Njegovom smrću hrvatska je jezikoslovna znanost izgubila velikog znanstvenika, a studenti su izgubili profesora koji se izrazito trudio probuditi lingvistički žanr u njima.